

ACTUALITEIT IN HET KORT

ACTUALITÉ EN BREF

1. ALGEMEEN HANDELSRECHT/DROIT COMMERCIAL GÉNÉRAL

Olivier Vanden Berghe¹

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 26 december 2014

Zaak: C.14.0232.N.

VERJARING (BURGERLIJK RECHT)

Bijzondere verjaringen – Advocaten (verjaring)

PRESCRIPTION (DROIT CIVIL)

Prescriptions particulières – Avocats (prescription)

Artikel 2276bis van het Burgerlijk Wetboek luidt:

“§ 1. De advocaten zijn ontlast van hun beroepsaansprakelijkheid en zijn niet meer verantwoordelijk voor de bewaring van de stukken vijf jaar na het beëindigen van hun taak. Deze verjaring is niet van toepassing wanneer de advocaat uitdrukkelijk met het bewaren van bepaalde stukken is belast.

§ 2. De vordering van de advocaten tot betaling van kosten en ereloon verjaart na verloop van vijf jaar na het beëindigen van hun taak.”

Het hof van beroep te Gent had met het arrest van 23 januari 2014 de vordering van een advocaat tegen zijn vroegere cliënt verjaard verklaard. *In casu* bleek o.m. dat de prestaties waarop de advocaat zich baseerde tot het einde van de jaren '90 teruggingen, toen de cliënt spoorloos verdwenen is om pas in 2009 op te duiken.

Het Hof van Cassatie verwerpt de voorziening en bevestigt zijn rechtspraak: “De taak van een advocaat eindigt onder meer wanneer zijn cliënt op ondubbelzinnige wijze een einde maakt aan zijn lastgeving.” (zie Cass. 29 april 2005, AR C.03.0611.N, *Arr.Cass.*, 2005/4, nr. 252, p. 968; Cass. 20 maart 2003, AR C.02.0065.F, *Arr.Cass.*, 2003/3, nr. 182, p. 683, noot; zie ook *Jaarverslag van het Hof 2002-2003*, p. 32).

Hof van Cassatie 23 januari 2015

Zaak: C.13.0579.N.

VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST

Geldigheidsvoorwaarden – Openbare orde – Niet-concurrentiebeding – Partiële nietigheid

¹ Advocaat te Brussel.

OBLIGATIONS CONVENTIONNELLES

Conditions de validité des conventions – Ordre public – Clause de non-concurrence – Nullité partielle

In een arrest van 23 januari 2015 heeft het Hof van Cassatie de mogelijkheid bevestigd tot matiging door de rechtbank van een clause die strijdig is met de openbare orde.

Het hof van beroep te Gent had geoordeeld dat in een overeenkomst tot overdracht van onderneming een niet-concurrentiebeding van 17 jaar strijdig was met de vrijheid van handel (het toen nog van kracht zijnde decreet d'Allarde). Ofschoon de overeenkomst voorzag dat “bepalingen die door nietigheid aangetast of ongeldig zouden zijn, blijven bindend voor het gedeelte ervan dat wettelijk toegelaten is”, vernietigde het hof van beroep het niet-concurrentiebeding volledig, omdat “de nietigheid absoluut [is] en het beding niet [kan] gematigd worden”.

Het Hof van Cassatie vernietigde dit arrest. Indien een overeenkomst of een beding strijdig is met een bepaling van openbare orde en bijgevolg nietig is, kan de rechter indien een partiële nietigheid mogelijk is, de nietigheid, behoudens de wet zulks verbiedt, beperken tot het met deze bepaling strijdig gedeelte van de overeenkomst of beding op voorwaarde dat het voortbestaan van de gedeeltelijk vernietigde overeenkomst of beding beantwoordt aan de partijbedoeling.

Cour de cassation 8 janvier 2015

Aff.: C.14.0268.F

PRESCRIPTION (DROIT CIVIL)

Prescriptions particulières – 5 ans – Intérêts

VERJARING (BURGERLIJK RECHT)

Bijzondere verjaringen – 5 jaar – Rente

En vertu de l'article 2272 du Code civil, l'action des marchands pour les marchandises qu'ils vendent à des particuliers non marchands se prescrit par un an. En vertu de l'article 2277 du Code civil les arrérages de rentes perpétuelles et viagères, ..., les intérêts des sommes prêtées, et généralement tout ce qui est payable par année, ou à des termes périodiques plus courts, se prescrivent par 5 ans.

Dans un arrêt du 13 mars 2014, la cour d'appel de Mons avait estimé que la demande d'Electrabel en paiement de fournitures périodiques d'électricité contre des particuliers qui prétendaient les avoir payées, se prescrivait par un an (art. 2272 C. civ.) et non par 5 ans (art. 2277 C. civ.) et la déclara irrecevable.

Dans son pourvoi en cassation, Electrabel invoquait que la prescription d'un an a été instaurée par le législateur en raison de l'existence d'obligations qu'il n'est pas d'usage de constater par écrit, dans la mesure où les débiteurs s'en acquittent très rapidement au comptant. Selon Electrabel, cette prescription d'un an ne s'applique pas en matière de fourniture d'énergie parce qu'en règle générale, une preuve écrite est établie du contrat et des factures adressées aux consommateurs. La prescription applicable serait donc toujours la prescription quinquennale de l'article 2277 du Code civil.

Dans son arrêt du 8 janvier 2015, la Cour de cassation, tout en confirmant que la courte prescription d'un an est fondée sur une présomption de paiement et suppose que l'existence de la créance ne soit pas constatée par un écrit, a cependant rejeté le pourvoi dans les termes suivants: « *En vertu de l'article 2272 du Code civil, l'action des marchands pour les marchandises qu'ils vendent à des particuliers non marchands se prescrit par un an. L'application de cette courte prescription, qui est fondée sur une présomption de paiement, suppose que l'existence de la créance ne soit pas constatée par un écrit. Ce n'est que si l'existence de la créance est constatée par un écrit et qu'elle soit payable par année ou à des termes périodiques plus courts que, conformément à l'article 2277 du Code civil, les arrérages s'en prescrivent par cinq ans.* » La Cour estime, contrairement au moyen, que l'action en paiement de fournitures d'électricité n'est pas toujours soumise à la prescription de 5 ans. Elle ne le sera que si elle est constatée par un écrit. Il semble que selon la Cour de cassation le fait qu'« en règle générale » une preuve écrite est établie, ne suffit pas pour rejeter la prescription de l'article 2272 du Code civil. C'est donc la généralisation, invoquée dans le moyen, que l'arrêt semble rejeter.

Il a été écrit qu'à présent en matière de fourniture d'électricité et de gaz (contrairement aux abonnements de télécommunication), la prescription d'un an serait devenue la règle et la prescription de 5 ans l'exception. Cette lecture de l'arrêt semble discutable. Sa portée nous semble plus limitée. Le fait que les fournitures périodiques d'électricité n'échappent pas automatiquement à la prescription d'un an, ne signifie pas que la prescription de 5 ans devient la règle.

2. BANKENRECHT EN FINANCIËEL RECHT/ DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

Régine Feltkamp² en Joeri Danhieux³

Wetgeving/Législation

Gedelegeerde verordening nr. 1125/2014 van de Commissie van 19 september 2014 tot aanvulling van richtlijn nr. 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen betreffende het minimumgeldbedrag van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering of vergelijkbare garantie die kredietbemiddelaars moeten aanhouden, Pb.L. 305 van 24 oktober 2014, in werking getreden op 13 november 2014

FINANCIËEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Bemiddelaars – Financiële instrumenten

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Intermédiaires – Instruments financiers

Krachtens artikel 29, 2., a) van richtlijn nr. 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen moeten kredietbemiddelaars tegen beroepsaansprakelijkheid verzekerd zijn voor het gehele grondgebied waar zij hun diensten aanbieden of een vergelijkbare garantie voor aansprakelijkheid bij beroepsnalatigheid hebben.

Besproken verordening bepaalt dat het minimumgeldbedrag van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering of enige vergelijkbare garantie die de kredietbemiddelaars moeten aanhouden gelijk moet zijn aan 460.000 EUR voor elke afzonderlijke claim en 750.000 EUR per kalenderjaar voor alle claims gezamenlijk.

Gedelegeerde verordening nr. 2015/3 van de Commissie van 30 september 2014 houdende aanvulling van verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen inzake de openbaarmakingsvereisten voor gestructureerde financieringsinstrumenten, Pb.L. 2 van 6 januari 2015, in werking getreden op 26 januari 2015, met uitzondering van artikel 6, 2.

FINANCIËEL RECHT

Algemeen – Informatieverstrekking – Financiële instrumenten – Effecten – Ratingbureaus

² Docent VUB, advocaat te Brussel.

³ Advocaat te Brussel.